

ZADAVATEL DIVADELNÍ FESTIVAL KUTNÁ HORA	POŘADOVÉ ČÍSLO IX
DRUH VÝSTUPU UŽIVATELSKÝ MANUÁL SDÍLENÝ ČASOPROSTOR PRO PERFORMATIVNÍ UMĚNÍ, SOUČASNOU TEORII A VÝTVARNOU SCÉNU	JMÉNO PROJEKTU Y: ŠŠŠŠŠŠ
	AUTOŘI*RKY ANTO_NIE ALEX SIHELSK*
ZVUKOVÉ PROSTORY	KURÁTOŘI ANNA CHRTKOVÁ PETR DLOUHÝ
PROSTOROVÉ VZTAHY, PŘÍBĚH, KONTEXT	DEADLINE 8. 9. 2022

CONTRACTING AUTHORITY KUTNÁ HORA THEATRE FESTIVAL	SERIAL NUMBER IX
ACT USER MANUAL SHARED TIME-SPACE FOR PERFORMATIVE ARTS, CONTEMPORARY THEORY AND A VISUAL ART SCENE	NAME OF PROJECT Y: ŠŠŠŠŠŠ
	AUTHORS ANTO_NIE ALEX SIHELSK*
LISTENING SPACE AND ITS TIMELINE	CURATORS ANNA CHRTKOVÁ PETR DLOUHÝ
SPATIAL RELATIONSHIPS, CONTEXT, STORIES	DEADLINE 8. 9. 2022

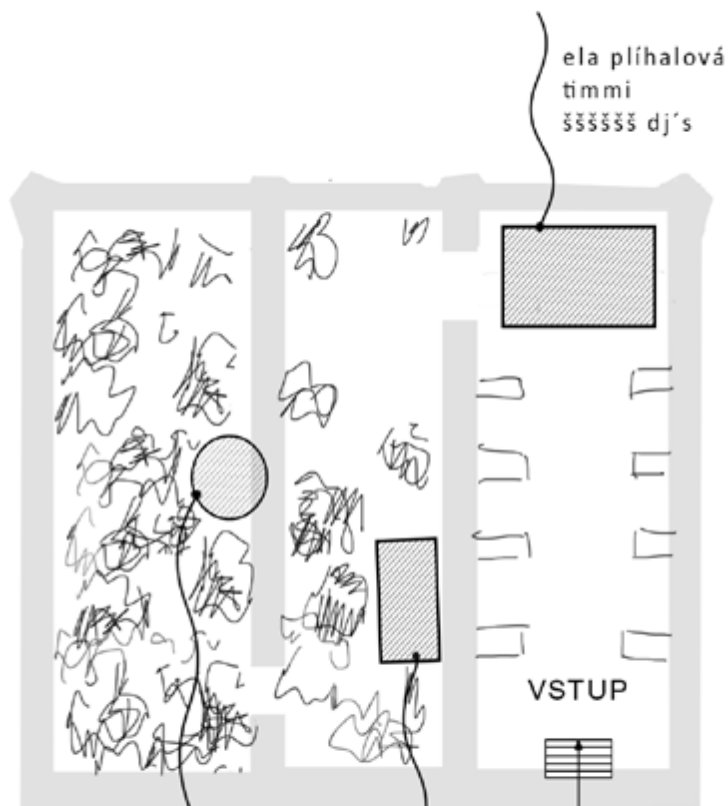
V rukou právě držíte manuál: návod k orientaci v prostoru a čase bývalých pivovarských sklepů – program Y: ŠŠŠŠŠ je rozprostřen do celého festivalu. Jeho prostorový aspekt je však možné zažívat i mimo vytyčené programové body. Je zároveň výstavou i živým prostředím, místem k odpočinku i pozorování.

Prostředí bývalých sklepů Sedleckého pivovaru jako by přímo odkazovalo k tématu události – citoslovce ššššš nabádá ke ztišení a naslouchání – takovým slovům, která v běžných životních situacích odsouváme na druhou kolej. Zdánlivě nedůležité promluvy stranou, pod povrchem běžných, oficiálních konverzací, propírání ostatních osob, ožívování dávno zapomenutých činů v nahlas vyřčených slovech – pro někoho pomluvy či drby, pro někoho mocný nástroj osobní emancipace.

Velkoformátová instalace uměleckého dua Anto_nie a Alex Sihelsk* je průvodcem po prostoru, svou formou odkazuje na hlavní hrdinku svého příběhu – bájnou Arachné. Následujte její síť a ponořte se do studnic hrdosti těch, které a kteří běžně nemají právo soupeřit s Bohy – ne proto že by byli méně schopní, ale proto že jim jejich postavení přisuzuje hlas, který nemá být slyšet.

Jejich instalace se pak na tři dny festivalu otevírá dalším vstupům – úvodní diskuse socioložky Ely Plíhalové propojí příběh instalace s východisky současné kritické teorie. Páteční performance umělkyně Timmi pracuje se zvukovou krajinou, do které je možné se posluchačsky vnořit. Sobotní vstup umělkyně Natálie Sýkorové naopak představí objekt, autorský hudební nástroj, který sám je zdrojem zvuku. V pozdější performanci berlínského vokálního uskupení Psychedelic Choir bude zvuk navrácen zpět do lidských těl. Úplným závěrem festivalu pak bude kolektivní rej [rave] za mixu zvuků a rytmů všech zúčastněných umělkyň a umělců.

Mimo program je instalace stále otevřená. Mějte na paměti, že se její forma s průběhem (festivalových) dnů proměňuje, a že její součásti jsou i všechny živé organismy prorostlých pivovarských sklepů. Její zvuková část pak čeká na Vaši spolupráci. Je něco, co jste se ještě nikomu neodvážili říct? Zkuste si to zašeptat do připravených nahráadel, která jsou ukrytá v instalaci – vaše slova pak budou v elektronicky pozměněné podobě cirkulovat prostorem.

ela plíhalová
timmi
šššššššš dj's

alex sihelisk*
& anto_nie

natália sýkorová

LINEUP

čtvrtek	8. 9. 2022
18:00	opening
18:30	Ela Plíhalová [diskuse]
pátek	9. 9. 2022
17:00	Natália Sýkorová [performance]
23:59	timmi [poslechová seance]
sobota	10. 9. 2022
22:30	Psychedelic Choir (DE) [performance]
23:15	ŠŠŠŠŠ DJs [taneční rej]

Už jsi slyšela o té dívce,

ARACHNÉ??

Byla pouhou pastýřskou dcerou, ale sama se naučila tkát tak skvěle, že jí každý záviděl!

Ale Arachné byla moc pyšná, a ty víš jak to autority nesnáší. Když se o jejím sebevědomí doslechla Athéna, nemohla to vystát.

Athéna vyzvala Arachné k souboji v tkaní - to aby zjistila, zda se její schopnosti opravdu vyrovnají schopnostem bohů [bohyně?]. Athéna utkala příběh o namyšlených lidech, kteří se chtějí vyrovnat bohům a selhávají při tom. Arachné utkala gobelín, dokonalý ve své kráse, ale plný hnusných pravd.

Arachné si dovolila upříst příběh bohů, kteří zneužívají svou moc. Vyhlásila Dia - za to, co udělal příliš mnoha ženám. A lidé? Ti její práci milovali.

Umíš si představit, jak to Athénu naštvalo? Zmlátila Arachné holí!

Dav se v tichém souhlasu neopovážil postavit bohyni. A tak na sebe Arachné vzala všechnu vinu.

Říká se, že nemohla ustát strach a ponížení, a tak se oběsila.

A víš co se stalo potom?

Athéna se nakonec rozhodla Arachné zachránit - proměnila ji v pavouka, aby mohla přít až do konce svého života, aniž by byla hrozbou..

A slyšeli jste už,

že lidstvo vytvořilo jazyky, aby bylo schopno drbat či klevetit?

Jak šel čas, klevetění se osvědčilo jako mocný nástroj žen, díky kterému mohly sdílet své reality a problémy.

Od příběhů o násilnických manželech až k obecným nespokojenostem.

Společně se tak mohou učit o světě, sdílet a sbírat moudrost.

A hádejte co dál! S hromaděním bohatství (kapitálu) potřebovali muži ochočit své ženy, připoutat je do kuchyní a k péči o děti.

Museli rozbít rozvíjející se sítě solidarity a sounáležení a poštvat ženy proti sobě.

Izolovat je v odloučených domácnostech.

A tak přišel hon na čarodějnice.

A ženy, které se odmítly podvolit, byly upáleny.

Co je horšího než ženy sedící v krčmě nebo ženy na lovu v lesích, které sní o lepších budoucnostech, vzájemně o sebe pečují a tak samy sebe zocelují ?

Drbání se stalo aktem s-prostých žen, nejnižší formou řeči.

A nejsmutnější je na tom to, že nám stále někdo tvrdí, jak je drbání “problematické” a že většinu pomluv šíří ženy ze závidivosti nebo z nudy-
No chápeš to?

Nezáleží jak užitečné jsou vhledy nebo pochybnosti, které klevetění přináší; necháváme je stát mimo veřejné uznání i přesto, že drby jsou cestou ke znalostem stejně tak jako prostředkem k jejich uchování.

Hele, ale nemysli si že jsou to jen ženy co drbou! Všichni pomlouváme a neměli bychom se za to stydět. Celá společnost stojí a padá na klepech, pomluvách a drbech.

Musíme hlavně přemýšlet nad tím, jak a proč to děláme.

Když drbeme, vytváříme prostory, které nám dovolují říkat to, co je veřejně nevyslovitelné nebo dokonce nemyslitelné.

Všichni tím něco přidáváme do kolektivní formy paměti; databáze zrozené z intimity, na kterou můžeme být pyšní*é.

Pomáhá nám to volat si o pomoc svému okolí, takže už se nemusíme pouštět do nerovných soubojů samy.

Takže, opakuj po mě:

drbání je feministická zvuková technologie společnosti, komunikace a péče a jako takovou ji přijímám.

SVĚT MUSEL BÝT ODČAROVÁN, ABY MOHL BÝT OVLÁDÁN

Ela Plíhalová

Slova jsou živými projekty. Chodí od drbny k drbně. Nevěřte encyklopediím, které vznášejí arogantní nároky jako autority na ojedinelou pravdivost jejich významů. Slova totiž žijí ve vztazích společnosti. Což znamená, že z práce, kterou slova odvádí, můžeme vyčíst společenské podmínky, ve kterých existují. Pro státní autority jsou určitá slova nebezpečná, především ta, co se odmítají poddat jejich řádu, smějí se jim do očí a po sabatových nocích kují pykle. Ve snaze vzdorná slova usmrtit, se dříve pálily knihy, dnes k jejich zneviditelnění stačí algoritmy nadnárodních digitálních korporací. Celé jazyky umírají společně s jejich kmeny, když přijede bílý muž, kterému patří přece všechno, i řeky, prerie a větry, které daly těmto jazykům vzniknout. Pátráním do historie po genealogické linii slov zjistíme, že práce, kterou slova odvádí, je tvarována i docela vědomě těmi nejmocnějšími, tak aby spravovala hierarchie třídy, sexuality, etnicity, schopností a dalších. Příklad takového pátrání rezonuje i v práci Anto_nie a Alex Sihelsk* a to konkrétně ve sledování genealogie slova drby. Historická výprava za proměnou významu slova drby totiž prozrazuje, že patriarchát z nebe nespadol, ale byl vyhněn.

Současná a běžná definice drbů zní asi takto: jsou to ne zcela důvěryhodné informace, předávané ústně mezi lidmi, plané a malicherné řeči, které ubližují člověku, jež je jejich předmětem. Záhalka je počátkem všech hříchů, a tak hřeší i znuděné manželky na pavlači, protivný sprostý holky i služebnictvo. Určitě mají lepší věci na práci. Opoprhování, strach, stud; to je afekt, co dnes záměrně lepí určité postavy ke klevetění spíše než jiné, což ukazuje, že cirkulace emocí je politická. Nebojíme se druhých, protože jsou děsiví, ale směr,

kterým je strach distribuován, vede k omezování jedněch a svobodě jiných¹.

Anglický výraz “gossip” vychází ze staroanglického “god sibb” nebo také “god sibling”. Šlo o emočně zabarvený výraz popisující důvěrný vztah s blízkou femininní postavou, která byla zároveň spojena s porodem a křtem. “Pust’ mé drbny do své lodě, anebo vesluj, kam chceš. A poříd’ si novou ženu,”² odvětlí na Noemovu výzvu k nalodění do archy jeho manželka Naama, zatímco se v krčmě veselí se svými přítelkyněmi. Na této scéně z pašijové hry souboru města Chester dokazuje italská marxistická feministka Silvia Federici³ jak potenciál resistance v ženských přátelstvích, tak to, že si ho samotní autoři těchto her i cechy, které je financovaly, byli také vědomi. Není překvapivé, že v nich bylo ženství rámováno jako zlé a zasluhující zkrocení. A co víc, takové kulturní zprávy vytvářely spory mezi pracujícími: povzbuzovaly manžely, aby ženy drželi zkrátka. To, že proměna termínu z označení pro ženská přátelství na opovržením hodné manipulativní řeči, byla cílená, dokazuje Federici i na názvu mučícího nástroje “uzda drbny” (z ang. gossip bridle), což byla železná maska, která nositelce roztrhla jazyk, pokud promluvila. Poprvé byla zaznamenána ve Skotsku v roce 1567.

Jak naznačuje zmínka mučícího nástroje, Federici⁴ zasazuje proměnu termínu drbna do kontextu honu na čarodějnice, genocidy na především chudých, starších a nesezdaných ženách, která probíhala nejen na evropském území na úsvitu modernity. Odhady počtu vražd se pohybují kolem sta tisíc lidí. Záznamy nejsou a přestože se nikdy nedozvíme kolik přesně osob zemřelo, víme, že jich bylo dost na to, aby se zcela změnilo naše současné přemýšlení o genderu a ekonomice. Není náhoda, že středověký hon na čarodějnice se děl ruku v ruce s masivními zábory půdy, vytvořením třídy, která pro přežití musela pracovat na cizích polích a dokonce první doloženou inflací. Není náhoda, že se hon na čarodějnice děl v dobách, kdy se kriminalizovala sexuální práce, cizoložství, sodomie i umělé přerušování těhotenství a zároveň se centralizovalo zaznamenávání porodnosti i úmrtnosti do rukou státu. Není náhoda, že ve stejné době evropské kolonie

expandovaly a také není náhoda, že právě tou dobou přichází rozkvět vědeckého poznání světa i tištěného slova. K pokroku lidské civilizace je zkrátka potřeba, aby se rodící těla pracujících bály, neremcaly a poslušně pečovaly o dělníky zítřka.

Kořeny slov po-mluv-a, povíd-ačka i řeči dokazují, že oralita zaplňuje představy o šíření nedůvěryhodných ba i podvrtných informací. Klevetí se především, když už mezi duem nebo malou skupinkou existuje důvěrný vztah. Svěřuji ve své zranitelnosti část sebe - část, která není veřejně známá - tobě. Klevetění je uzemněné v situaci. Přenáší poznatky vytvořené tady a teď, přímo ovlivněné společenskou pozicí, ve které se klevetářky nachází. Oproti tomu tisk dovoluje různá pozoruhodná spojení: vzdálení ovlivňují ty na blízku; mrtví mluví k živým; mnozí čtou, co bylo určeno jen pro zvolené. S tiskem však také přichází rozmach konceptu autora, chamtivého nároku lidského druhu na status výjimečného nezávislého myslitele, jako by snad jeho propletení s jinými druhy těl nebylo životně důležité. Drby tak nejsou nic jiného než nástroj pro pochopení světa, který musel být démonizován, aby hlas vládnoucího řádu byl jediným hodným naslouchání. Svět musel být odčarován, aby mohl být ovládnán.

¹ Ahmed, Sara. 2004. *Affective Economies*.

² Wright, Thomas. 1862. *A History of Domestic Manners and Sentiments in England During the Middle Ages*.

³ Federici, Silvia. 2018. *Witches, Witch-Hunting, and Women*.

⁴ Federici, Silvia. 2004. *Caliban and the Witch: Women, the Body and Primitive Accumulation*.

Další čtení:

1// anto_nie (2020): dedicated to my gossips. https://rec-on.org/pdf/fst5_Anto_nie__Gossip_reader.pdf

2// Scott, James. C. (1987). *Weapons of the Weak: Everyday Forms of Peasant Resistance*. New Haven, London : Yale University Press.

3// Adkins, Karen (2017). *Gossip, Epistemology, and Power*. Palgrave Macmillian

4// Thorn, Abigail (2018). *Witchcraft, Gender & Marxism* Philosophy Tube. <https://www.youtube.com/watch?v=tmk-47kh7fiE&t=7s>

Událost Y: ŠŠŠŠŠ je součástí dramaturgie Divadla X10 v rámci experimentální série Y Events. Své centrum lokalizuje do nejkrajnějších oblastí divadla a divadelního umění, ve kterých hledá specifické formy hraní – performování – představení – události - prostředí – performativity.

Y: ŠŠŠŠŠ event is part of Y Events - an experimental dramaturgical branch of Theatre X10. It localizes itself on the very edge of theatre and theatrical arts, where it research the means of playing - performing - performance - event - environment - performativity.

You hold this manual in your hands: a guide prepared to navigate you through space and time in a site of open cellars. The Y: ŠŠŠŠŠŠ programme is spread throughout the entreKutná Hora Theatre Festival, but you can enjoy its spatial aspects outside of the lineup too. It is an exhibition as well as a live environment; it is a space to chill as well as an important focal point.

The open cellars of the Sedlec brewery gesture towards the content of our event. šššššš sound encourages you to stay quiet and listen – listen to the kind of words that go unheard in everyday situations. Seemingly unimportant speech hidden below the surface of typical conversations, speaking about others, speaking long-forgotten acts back into existence: for some it might be gossip, for others, a powerful tool of emancipation.

A large-scale installation by artistic duo Anto_nie and Alex Sihelsk* navigates you, the visitor, through the site. Its form is linked to the heroine of the story: the mythical Arachné. Follow her wires and dive into the proud waters of those who had no right to challenge the gods – not because they are less powerful, but because theirs are voices that should never be heard.

The installation creates a setting for other events. First, a keynote address by sociologist Ela Plíhalová will connect the installation's storyline with contemporary critical theory. Natália Sýkorová's Friday performance will materialise sound into an object: a DIY musical instrument. In the next session, timmi will invite you into landscapes of sound with her field recordings. On Saturday, a performance by the Berlin-based Psychedelic Choir will return sound to the human body. The festival will close with a final event: a collective gathering and dance led by all of the Y: ŠŠŠŠŠŠ artists.

In addition to the live programme, the installation will run for the duration of the festival. Be aware that its shape will change from day to day and with each organism that enters the cellars. Its audio component awaits your collaboration. Do you have something on your mind that you don't dare to say aloud? Try to whisper it to the little recorders hidden in the installation and listen as your words move through the space, electronically transformed.

ela plíhalová
timmi
šššššš dj's

alex sihelsk*
& anto_nie

natália sýkorová

LINEUP

Thursday	8. 9. 2022
18:00	opening
18:30	Ela Plíhalová [keynote]
Friday	9. 9. 2022
17:00	Natália Sýkorová [performance]
23:59	timmi [listening session]
Saturday	10. 9. 2022
22:30	Psychedelic Choir (DE) [performance]
23:15	ŠŠŠŠŠ DJs [rave]

Have you heard about that girl,

ARACHNÉ??

She was a mere shepherd's daughter but she taught herself how to weave so great, everyone envied her!

But Arachne was proud and you know how authorities hate that. When Athena heard about her confidence she couldn't have that.

Athena challenged Arachne to a weaving duel to decide if her skill could really match gods. Athena weaved the story of cocky humans challenging gods and failing. Arachne on the other hand created a tapestry exquisite in beauty filled with ugly truths.

Arachne chose to weave the story of gods abusing their power. She called out Zeus for what he did to so many women. And the people? They loved it.

Can you imagine how angry Athena got? She hit her with a stick!

The crowd in silent agreement dared not to stand up to the goddess. So Arachne took the blame.

They say she couldn't bear the fear and humiliation alone and ended up hanging herself.

And you know what?

In the end, Athena decided to save Arachne from death by turning her into the first ever spider so that she could weave for the rest of her life without posing

Did you hear that

humans developed the language to be able to gossip?

As the time passed gossip has proven itself to be a powerful tool for women to share their realities and struggles.

From stories about abusive husbands to general unhappiness.

They could share and accumulate wisdom, and learn about the world together.

Guess what came next... Capital accumulating, men needed their women tamed, tied to their kitchen, taking care of their kids.

They had to destroy these emerging solidarity networks and turn women against each other.

Isolate them in the confinement of the household.

So the witch hunts came.

And women who refused this deal, were burned.

What worse could there be than women sitting in a pub or foraging in the woods, dreaming about brighter futures, building resilience, taking care of each other?

To gossip became a vulgar act of the unsophisticated, the lowest form of talk.

The saddest thing you know is that we are still taught that gossiping is a “problematic” and that most of the gossip is spread by women out of envy or boredom. Can you imagine?!

No matter how useful its insights or challenges, we keep it from public acknowledgment that gossip is a path to knowl-

edge as well as a means of knowledge preservation.

Hey but don't you think it's just women gossiping.

We all gossip and we should be open about it. enjoy it The Whole society is build and running on gossip.

We just have to think about how and why we do it.

While gossiping we create a liminal space in which the publicly unsay-able, or unthinkable, gets said or thought.

We all add to a collective form of memory, a database based on intimacy we can be proud of. Everything you say or do, comes back to you in one way or another.

It allows us to ask for the help of the many so that we don't have to walk into inequal confrontations alone.

So repeat after me:

**gossip is a feminist sonic technology
of collectiveness, communication,
community building and care and I
embrace it.**

THE WORLD HAD TO BE DISENCHANTED IN ORDER TO BE CONTROLLED

Ela Plíhalová

Words are living projects. They make their way from gossip to gossip. Don't trust encyclopaedias, with their arrogant claims of authority over the singular truthfulness of their meanings. Words live in relation to society, which means that we can deduce the social conditions in which they exist by looking at the work they do. For state authorities, some words are dangerous, especially those that refuse to submit to their order, laugh in their faces and engage in intrigue on Sabbath nights. We used to burn books in an attempt to put down defiant words; today, the algorithms of multinational digital corporations are enough to render them invisible. Entire languages die, along with their tribes, when the white man, to whom everything belongs – even the rivers, prairies and winds that gave rise to those languages – arrives. In seeking the genealogical line of words, we discover that the work they do is quite deliberately shaped by the most powerful in order to manage hierarchies of class, sexuality, ethnicity, ability and others. An example of such a search resonates in the work of Anto_nie and Alex Sihelsk*, specifically the tracing of the genealogy of the word gossip. The historical quest to change the meaning of this word makes it clear that the patriarchy did not fall from heaven, but was driven out.

The current and common definition of gossip goes something like this: not entirely trustworthy information passed from person to person by word of mouth; unfounded and petty talk that hurts the person about whom it is spread. Idleness is the root of all sins and so it is committed by bored wives in shared corridors, foul-mouthed mean girls and domestic staff. They certainly have better things to do. Contempt, fear, shame; today, these emotions tightly bind certain characters to gossip while others feel no inclination, thus demonstrat-

ing that the circulation of emotions is political. We don't fear others because they are frightening, but the way our fear is distributed restricts some while emancipating others.¹

The word "gossip" comes from the Old English "god sibb" or "god sibling", an emotionally tinged expression used to describe an intimate relationship with a close, feminine figure, who was also associated with childbirth and baptism. "Let my gossips onto your ship, or else row forth where you wish and get yourself a new wife,"² replies Noah's wife, Nahaam, when he invites her to board the ark while she is in the tavern, making merry with her girlfriends. In this scene from the Chester Mystery Plays, Italian Marxist feminist Silvia Federici³ demonstrates both female friendships' potential for resistance and the fact that the authors of these plays and the guilds that funded them were themselves aware of it. It's not surprising that the plays frame womanhood as something evil and ripe for taming. Moreover, such cultural messaging sowed disputes among workers by encouraging husbands to keep their wives on short leashes. Federici proves that the transformation of the term from a label for female friendship into a byword for despicable, manipulative speech was intentional. This is further born out in the name of the "gossip bridle," a torture device consisting of an iron mask that tore the wearer's tongue if she spoke. It was first documented in Scotland in 1567.

As the mentioned torture device suggests, Federici⁴ places the transformation of the term gossip in the context of witch hunting, a genocide of predominately poor, elderly and unmarried women that took place within and beyond Europe at the dawn of modernity. The number of murders is estimated at about 100,000 people. There are no records, but even though we will never know exactly how many people died, we do know that there were enough of them to completely change our contemporary thinking about gender and economics. It's no coincidence that the mediaeval witch hunt went hand-in-hand with massive land grabs, the creation of a class whose survival depended on labour in foreign fields and

even the earliest documented inflation. It's no coincidence that the witch hunt took place at a time when sex work, adultery, sodomy and the artificial termination of pregnancy were criminalised, while, at the same time, the monitoring of births and deaths was centralised under state control. It's no coincidence that the European colonies were expanding at the same time and it's also no coincidence that this same period ushered in the flowering of scientific knowledge and the printed word. In short, for human civilization to progress, workers with child-bearing bodies must be kept in fear, stop whingeing and obediently take care of the workers of tomorrow.

The roots of the Czech words *po-mluv-a* (slander), *pov-íd-ačka* (yarn, or old wives tale) and *řeči* (gossip, or speech) demonstrate that oral communication correlates with the perception that untrustworthy, or even subversive, information is being spread. Gossip is especially likely where there is already an intimate relationship between a duo or a small group. In my vulnerability, I entrust a part of myself – a part that is not publicly known – to you. Gossip is grounded in a situation. It transmits knowledge, created here and now, and is directly influenced by the social position in which the gossip girl finds herself. Print, on the other hand, permits various remarkable connections: those far away influence those nearby; the dead speak to the living; the many read what was meant for a chosen few. With print, however, comes the rise of the concept of the author and the human species' greedy claim to the status of exceptional independent thinkers, as if its entanglement with other types of bodies was not of vital importance. Gossip is therefore nothing more than a tool for understanding the world, which had to be demonised to make the voice of the ruling order the only one worth listening to. The world had to be disenchanting in order to be controlled.

¹ Ahmed, Sara. 2004. *Affective Economies*.

² Wright, Thomas. 1862. *A History of Domestic Manners and Sentiments in England During the Middle Ages*.

³ Federici, Silvia. 2018. *Witches, Witch-Hunting, and Women*.

⁴ Federici, Silvia. 2004. *Caliban and the Witch: Women, the Body and Primitive Accumulation*.

Further reading

1// anto_nie (2020): dedicated to my gossips. https://rec-on.org/pdf/fst5_Anto_nie__Gossip_reader.pdf

2// Scott, James. C. (1987). *Weapons of the Weak: Everyday Forms of Peasant Resistance*. New Haven, London : Yale University Press.

3// Adkins, Karen (2017). *Gossip, Epistemology, and Power*. Palgrave Macmillian

4// Thorn, Abigail (2018). *Witchcraft, Gender & Marxism* ̈ Philosophy Tube. <https://www.youtube.com/watch?v=tmk-47kh7fiE&t=7s>

English translation: Becka McFadden

